KUKORICA BAROMÉTER

Magyar Kukorica Klub

„…új kihívást jelent, hogy merre haladjon mezőgazdaságunk. Meggyőződésem szerint ez az út nem lehet más, mint az elektronika, a csúcstechnika, a minőség, az ökológia és a jövedelmező gazdálkodás harmóniájának megteremtése.”

(Győrffy Béla)

A nagy termés nyomában...

Kedves NÉV!

Augusztus 29-én útra keltem, hogy meglátogassam a Taktaharkányban és Hajdúböszörményben elvetett Top20 kísérleteket.

Nem volt kellemetlen az út sem és a nap sem. Sem zsúfoltság, sem tőlem független gátló tényezők nem akadályoztak a haladásban. Sem odefelé, sem visszafelé nem sütött a Nap a szemembe, ahogy az az odatolakodó duántúliaknak kijár, ha korán mennek és későn jönnek. Ellenben a reggeli felhők és a kelő Nap csodálatos fényjátékkal örvendeztettek meg, miközben a Rákóczi hídon keltem át a Dunán! Fényképezésről szó sem lehetett, hacsak nem akartam volna meglincseltetni magam a türelmetlen "pestiekkel"! A tervezett érkezési időket két tényező módosította: Taktaharkány felé a miskolci letérőnél tévedtem, de a Taktaharkányi kísérlet után én döntöttem, hogy inkább Tokaj érintésével közelítem meg a hajdúböszörményit. Így közelebbről láthattam a már hátam mögött lévő Mátra után a Bükköt és a Zempléni hegyvidéket, de többet

élvezhettem volna a mezőgazdasági tájból is, ha látványa élvezetes lett volna. Mindenesetre informatív volt! Különösen az Újfehértó és Hajdúböszörmény közötti leépült sokadrendű, valamikori „kövesút” és az ápolatlan, rossz földutak mentén tengődő-senyvedő növényzet és „vízmegőrzés” címen ápolatlanul hagyott tarlók. Csodálkozom - és már évtizedek óta -, hogy a már lassan 40 éve a mezőgazdaságot uraló újgazdák inkább döcögnek, kerék- és tengelytörő vasbeton törmelékkel és sittel töltögetik a kátyúkat. Teszik ezt ahelyett, hogy grédert járatnának, vagy némi összhangra jutva a kérdésben, kijárták volna (ha már a mindenkori mezőgazdasági kormányzatnak eddig még nem jutott eszébe), az utak rendbetételét hazai, és ne adj isten, „hazahozott” úniós forrásokból!

Taktaharkány:

Ami azonnal feltűnt kívülről, hogy talán nem is lesz olyan rossz a termés!
Az első kellemetlenség mindjárt a talajállapot megtapasztalása során ért, amikor -a helyi szokások szerint „gyúrással” előkészített széles, 30 cm mély repedéseken bukdácsolva kellett kilépnem a 160 métert a Top20 kísérletek kezdőparcellájáig. Nehezítette a járást, hogy szinte csúszós volt a talajfelszínt ellepő vastag porréteg miatt.
A gyomirtás sikeres volt, azonban a rovarkártétel tünet jelentős fertőzőttségre utalt.
Az állományon belülről már módosult a kép! Kifejezetten rossz termést mutatott. A csenevész, csőnek nem mindenütt nevezhető termésképleteket alig tartja a csőkocsány, érintésre hullanak. Sok a már eleve a meddő és meddővé vált tő. Szinte minden csövön, már ahol annak lehet nevezni, rovarkártétel tapasztalható, többnyire gombafertőzéssel párosulva. Számos csövön a F. verticillioides-re és Aspergillus flavus-ra már a Nigrospóra is rátelepedett. A rovarrágások nyomán fellépett gombafertőzés arra utal, hogy a virágzás táján mégiscsak lehetett valamiféle csapadék, amely segített a tünetek kialakulásában!

Hajdúböszörmény:

Még az „átkosban” épült, mára a gondviselésnek köszönhetően a többihez hasonlóan veszélyesre silányodott hosszú üzemi betonút a Suzukit időnként feldobta. Engem is, csak másként! A földutak itt is a többiek sorsát osztják, de legalább nem veszélyesek.
Az esőhiány nem akadályozta meg a kezelőt legalább egy felszínápolási munka elmulasztásában – nyilván esztétikai okokból gondosan őrzi az őszi betakarítás elmélyült nyomait.
A Top20 kísérlet kultúrállapota – a gyomirtás sikeressége szempontjából - a többihez hasonlóan jó volt. A „csövek” a kukoricamoly és a gyapottok bagolylepke hernyótól, ha nem is voltak mentesek, a kártétel enyhébbnek tűnt.

A termés Hajdúböszörményben is hasonló lesz a többi aszály által megviselt állományhoz. A termékenyülést és csőalakulást ráfoghatnánk a hibridek eltérő érzékenységére, de inkább „hőkupola”-hatást kellene mondani. Aszerint változnak a tünetek, hogy a kritikus időszakban az adott hibrid éppen hol tartott a pollenképzéssel, ill. a bibekitolással.

Hajdúböszörmény – egyelőre – az egyetlen kísérleti hely, ahol szártörés is tapasztalható. Kérdés, hogy a jelenség eszkalálódik-e, másutt is megjelenik (az aszálytünetek között közönséges jelenség), vagy fajtabélyegként is értékelhető lesz-e?

A tapasztalatok közös értékelése lehet annak hangsúlyozása, hogy nem csak a vegyes fajtahasználat, hanem a rokonsági fokok szerinti különbözőség is fontos szempont a vetőmag vásárlás során! A hibridek genetikai hátterében – sok és sokéves tapasztalatra alapozva mondhatjuk-, hogy meglehetősen nagy a homogenitás foka a nemesítő házakon belül.

A teljes (képekkel is illusztrált) cikk ITT tölthető le, de a fájlmellékletben is olvasható.

Kiadja: A Magyar Kukorica Klub Egyesület; Felelős szerkesztő: dr. Szieberth Dénes

Facebook

Erre az email címre kérjük, ne válaszoljon!

Ezt a Hírlevelet Ön azért kapta, mert regisztrált a Magyar Kukorica Klub Egyesület honlapján, és bejelölte, hogy szeretne hírleveleket kapni.